

**SPRAWOZDANIE
Z DZIAŁALNOŚCI KOMISJI SKARG, WNIOSKÓW I PETYCJI
RADY POWIATU JAROCIŃSKIEGO
ZA 2024 ROK**

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji VII kadencji Rady Powiatu Jarocińskiego pracowała w 2025 roku na podstawie przepisów ustawy o samorządzie powiatowym oraz Statutu Powiatu Jarocińskiego.

Zgodnie z § 51 ust. 1 i 2 Statutu Powiatu Jarocińskiego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatruje wstępnie skargi, wnioski i petycje przekazane jej przez Przewodniczącego Rady; uchwały Komisji dotyczące skarg Przewodniczący Komisji przekazuje niezwłocznie Przewodniczącemu Rady.

W 2025 roku Komisja w ramach swoich kompetencji rozpatrzyła 5 skarg:

1/ na Pana Grzegorza Fenglera dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jarocinie: W dniu 24 grudnia 2024 r. do Starostwa Powiatowego w Jarocinie drogą elektroniczną wpłynęła skarga mieszkańca powiatu jarocińskiego na Pana Grzegorza Fenglera dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jarocinie, w której zarzuca, że pan Pana Grzegorza Fenglera dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jarocinie wystosował i podpisał krzywdzącą dla skarżącego decyzję orzekającą o utracie statusu osoby bezrobotnej.

Zgodnie z § 51 ust. 1 i 2 Statutu Powiatu Jarocińskiego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatruje wstępnie skargi przekazane jej przez Przewodniczącego Rady; uchwały Komisji dotyczące skarg Przewodniczący Komisji przekazuje Przewodniczącemu Rady.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 13 stycznia 2025 r. rozpatrując wniesioną w dniu 24 grudnia 2024 r. skargę zapoznała się z wyjaśnieniami Pana Grzegorza Fenglera dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jarocinie.

Zgodnie z art.229 pkt 4 k.p.a jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych – rada powiatu.

Powiatowy Urząd Pracy w Jarocinie jest powiatową jednostką organizacyjną. Co do zasady, zatem organem właściwym do rozpatrzenia skargi na dyrektora tej jednostki organizacyjnej jest Rada Powiatu Jarocińskiego. W rozpatrywanej sprawie mamy do czynienia ze skargą na dyrektora jednostki organizacyjnej powiatu jarocińskiego, której przedmiotem jest wydanie decyzji administracyjnej w imieniu Starosty Jarocińskiego.

Powołany przepis art.229 k.p.a wskazując jaki organ jest właściwy do rozpatrywania skarg na poszczególne kategorie organów, osób tam wymienionych posługuje się pojęciem: „jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg”.

Skarżący zarejestrował się jako osoba bezrobotna dnia 13.09.2024r. W dniu rejestracji strona została pouczona o okolicznościach powodujących utratę statusu osoby bezrobotnej oraz o obowiązkach bezrobotnego co potwierdziła własnoręcznym podpisem pod „informacją o przysługujących prawach i obowiązkach dla rejestrujących się w powiatowym urzędzie pracy jako osoby bezrobotnej oraz warunkach zachowania statusu bezrobotnego”.

W dniu 06.11.2024r. Skarżący przyjął do wiadomości kolejny termin 05.12.2024r stawienia się w Powiatowym Urzędzie Pracy w Jarocinie. co zostało potwierdzone własnoręcznym podpisem złożonym na karcie wizyt bezrobotnego.

Skarżący w wyznaczonym terminie nie stawił się do Urzędu Pracy. Zgłosił się w dniu 06.12.2024r. i złożył do protokołu stosowne wyjaśnienie, w którym przyznał, że brak stawiennictwa

w PUP w wyznaczonym terminie spowodowany był pomyleniem daty, ponieważ w telefonie miał zapisaną datę wizyty „06.12”.

Decyzja została podjęta na podstawie obowiązujących przepisów, niezależnie od przyczyn tej nieobecności.

Zgodnie z art. 33 ust. 4 pkt 4 Ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy „Starosta, /.../, pozbawia statusu bezrobotnego, który nie stawiał się w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym terminie i nie powiadomił w okresie 7 dni o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa; /.../.

Ponieważ Skarżący nie wskazał na obiektywne, niezależne od jego woli okoliczności, które spowodowały brak stawiennictwa w Urzędzie Pracy w wyznaczonym terminie Starosta Jarociński decyzją z dnia 12.12.2024r. nr ESI-III.714.650.2024 orzekł utratę statusu osoby bezrobotnej z dniem 05.12.2024r. na okres 120 dni z powodu niestawienia się w Urzędzie Pracy w wyznaczonym terminie z przyczyn nieusprawiedliwionych.

Skarżący w złożonych do protokołu wyjaśnieniach przyznał, że brak stawiennictwa w PUP w wyznaczonym terminie spowodowany był **pomyleniem daty**, ponieważ w telefonie zapisaną datę wizyty miał „06.12”.

Wskazana przez Skarżącego przyczyna – pomylenie daty, mogła być dla niego niezależnym błędem. Jednak, zgodnie z przepisami prawa, nawet w przypadku błędów wynikających z pomyłki, decyzje są podejmowane na podstawie faktu niestawienia się w urzędzie.

W związku z powyższym taka okoliczność jak zapomnienie czy pomylenie terminu nie mogą stanowić uzasadnionej przyczyny niestawiennictwa w urzędzie pracy celem potwierdzenia w wyznaczonym terminie gotowości do podjęcia zatrudnienia, tym bardziej, że Skarżący własnoręcznym podpisem potwierdził w karcie wizyt fakt poinformowania go o kolejnej wizycie w tut. Urzędzie.

Pozbawienie statusu osoby bezrobotnej nie jest działaniem wymierzonym przeciwko Skarżącemu, lecz wynika z konieczności stosowania przepisów prawa w sposób jednolity i obiektywny wobec wszystkich osób zarejestrowanych jako bezrobotne.

Ponieważ ustawodawca nie zdefiniował pojęcia „uzasadniona przyczyna”, aby wyjaśnić, jakie sytuacje usprawiedliwiają działania bezrobotnego należało w uzasadnieniu wydanej decyzji sięgnąć do orzecznictwa.

Jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26.10.2010r., sygn.. akt I OSK 942/10 „uzasadnione przyczyny to okoliczności natury obiektywnej, niezależne od woli bezrobotnego, a więc przeszkody, na które bezrobotny nie miał wpływu, na przykład nagła choroba, brak możliwości dojazdu z powodu przerw w komunikacji lub inne nagłe zdarzenie. Za uzasadnione przyczyny nie uznaje się natomiast okoliczności powstałych na skutek lekkomyślności czy niedbalstwa zainteresowanego”.

W innym wyroku NSA z dnia 14.11.2012r., sygn. Akt I OSK 877/12 wyjaśnił, że „uzasadniona przyczyna” nie powinna budzić wątpliwości, że chodzi tylko o takie powody niestawiennictwa bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy, które obiektywnie rzecz ujmując uniemożliwiły mu stawienie się w wyznaczonym terminie. Jak zaznaczył WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 22.12.2010r., sygn. akt III SA /Gd 576/10, musi to być zdarzenie nagłe, którego bezrobotny nie mógł przewidzieć.

Decyzja wydana przez organ administracyjny, w której przywołano wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego, nie ma charakteru osobistego ani oceniającego w stosunku do osoby bezrobotnej. Jest ona efektem zastosowania przepisów prawa w sposób zgodny z ich interpretacją dokonaną przez sąd.

Powołanie się na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w treści decyzji administracyjnej nie jest w żaden sposób skierowane przeciwko Skarżącemu ani nie stanowi oceny jego osoby. Celem przywołania wyroku jest jedynie wyjaśnienie podstaw prawnych decyzji i pokazanie, że została ona podjęta zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz ich interpretacją wynikającą z orzecznictwa.

Decyzje administracyjne muszą opierać się na przepisach prawa. Czasami przepisy wymagają doprecyzowania, dlatego organ administracyjny odwołuje się do orzeczeń sądów, które pełnią rolę wskazówek interpretacyjnych. Wyroki sądów dotyczą przepisów prawa, a nie konkretnej osoby. Przywołanie wyroku w decyzji oznacza, że podobna interpretacja była już stosowana w innych sprawach, co podkreśla jednolitość i spójność działania organu administracyjnego.

Wskazanie na wyrok sądu nie ma na celu krytyki ani żadnej formy oceny osobistej Skarżącego. Jest to standardowa praktyka w uzasadnieniach decyzji administracyjnych.

Wspomniany wyrok jest jedynie argumentem prawnym użytym w celu dokładniejszego uzasadnienia podjętej decyzji. Powiatowy Urząd Pracy w Jarocinie działa wyłącznie w oparciu o przepisy prawa, zachowując pełen szacunek wobec wszystkich stron postępowania.

Decyzja wydana w tej sprawie nie jest ostatecznym rozstrzygnięciem.

Skarżący wniósł odwołanie i akta sprawy zostały przekazane do Wojewody Wielkopolskiego w Poznaniu, który jest organem właściwym do jej ponownego rozpatrzenia. W związku z tym decyzja podlega obecnie procedurze odwoławczej i nie jest jeszcze prawomocna.

W odwołaniu tym Skarżący oświadczył, że ogromny wstyd, stres i rozedrganie emocjonalne jakie mu towarzyszyło przy każdej wizycie w urzędzie spowodowało nieświadome, błędne wpisanie kolejnej daty wizyty w telefonie. Stwierdził, że emocje te były obiektywnymi, niezależnymi od niego okolicznościami losowymi, na które nie miał wpływu.

Podsumowując:

Wydając decyzję w dniu 12.12.2024r nr ESI-III.714.650.2024o utracie statusu pracownik Urzędu nie miał zamiaru Skarżącego obrazić czy upokorzyć. Działano tylko zgodnie z obowiązującym prawem.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że decyzja została wydana zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i wniesiona skarga jest bezzasadna.

2/ na Pana Patryka Kulkę dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Jarocinie: w dniu 26 lutego 2025 r. do Starostwa Powiatowego w Jarocinie wpłynęła skarga mieszkańca Powiatu Jarocińskiego na Pana Patryka Kulkę dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Jarocinie, w której zarzuca, że Dyrektor zlekceważył złożony przez skarżącego wniosek. W skardze zawarte są również zarzuty dotyczące Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności oraz lekarza orzecznika, których Rada Powiatu nie rozpatruje. Tutaj obowiązują inne procedury. Z argumentacji przedstawionej przez skarżącego wynika, że skorzystał on z przysługującego mu w tym zakresie uprawnienia.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 17 marca 2025 r. rozpatrując wniesioną w dniu 26 lutego 2025 r. skargę zapoznała się z wyjaśnieniami Pana Patryka Kulki dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Jarocinie, z których wynika, że w dniu 18.12.2024r. skarżący złożył osobiście wniosek o wydanie o stopniu niepełnosprawności do Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Jarocinie Pana Patryka Kulki.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (DZ.U z 2024. Poz. 44) powołano zespoły orzekające o niepełnosprawności działające na podstawie odrębnych przepisów. Powiatowy Zespół jest więc jednostką o uprawnieniach organu orzekającego o niepełnosprawności jako instancja I stopnia, od którego orzeczeń odwołania wnosi się do wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności jako instancji II stopnia. Ten zakres kompetencji nie dotyczy Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, ponieważ zwierzchni nadzór nad orzekaniem o niepełnosprawności sprawuje Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, a bezpośredni nadzór sprawuje Wojewoda, a nie PCPR.

W związku z powyższym w dniu 19.12.2025r. wniosek skarżącego o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności został przekazany do Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Jarocinie do rozpatrzenia z właściwością miejscową. W świetle przedstawionych argumentów prawnych stawiany zarzut przez skarżącego o zbagatelizowaniu sprawy przez Dyrektora PCPR w Jarocinie Pana Patryka Kulkę jest bezpodstawny.

Kolejny zarzut skarżącego dotyczy lekarza orzecznika Pani Elżbiety Skrzypczyńskiej, której zarzuca brak kompetencji. Każdy członek składu orzekającego musi posiadać zaświadczenie uprawniające do orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności wydane przez Wojewodę Wielkopolskiego. Uzyskanie takiego uprawnienia poprzedzone jest szkoleniem i egzaminem.

Pani Elżbieta Skrzypczyńska jest lekarzem min. specjalistą II stopnia w zakresie chorób wewnętrznych w związku z czym posiada wiedzę medyczną z zakresu: chorób serca i układu krążenia, chorób układu oddechowego, cukrzycy, stopy cukrzycowej, niedoczynności i nadczynności tarczycy, osteoporozy, przewlekłej choroby nerek, choroby wrzodowej, anemii.

Poza tym orzeczenia cyklicznie podlegają kontroli przez organ II instancji tj. Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Poznaniu.

Proces wyznaczenia i kwalifikowania składu orzekającego do rozpatrzenia o wydanie orzeczenia niepełnosprawności i o stopniu niepełnosprawności umocowany jest w § 19 ust. 1 i w § 33 ust. 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (DZ.U z 2021r. poz. 857) i zgodnie z nimi został przeprowadzony.

Należy również wskazać, że skarżący po odebraniu orzeczenia o stopniu niepełnosprawności w dniu 30.01.2025r. nachodził w miejscu zamieszkania w czasie prywatnym członka składu orzekającego co jest rzeczą niedopuszczalną.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że wniesiona skarga jest bezzasadna.

3/ na Starostę Jarocińskiego: w dniu 06 marca 2025 r. do Starostwa Powiatowego w Jarocinie wpłynęła skarga mieszkańca Powiatu Jarocińskiego na Starostę Jarocińskiego, w której wyraża niezadowolone ze sposobu załatwienia jego sprawy.

Skarga dotyczy możliwości negatywnego oddziaływania na środowisko funkcjonowania myjni samochodowej zlokalizowanej przy ul. NSZZ Solidarności w Jarocinie.

Zgodnie z § 51 ust. 1 i 2 Statutu Powiatu Jarocińskiego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatruje wstępnie skargi przekazane jej przez Przewodniczącego Rady; uchwały Komisji dotyczące skarg Przewodniczący Komisji przekazuje Przewodniczącemu Rady.

Komisja, Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 20 maja 2025 r. po zapoznaniu się z treścią przedmiotowej skargi i wynikami czynności podjętych przez Starostwo Powiatowe w Jarocinie oraz ze stanowiskiem Starosty Jarocińskiego z dnia 16 maja 2025 r. ustaliła, że:

Starosta Jarociński na podstawie informacji otrzymanej od skarżącego z dnia 19 kwietnia 2024 r. uzupełnionej pismem z dnia 24 maja 2024 r., przeprowadził postępowanie wyjaśniające w oparciu o przepisy ustaw KPA i Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z przywołanymi przepisami mającymi w tej sprawie zastosowanie postanowieniem znak A-BS.604.1.35.2024.SJ z dnia 17 września 2024 r. Starosta odmówił wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia na podmiot prowadzący działalność przy ul. NSZZ Solidarności w Jarocinie obowiązku sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego funkcjonowania myjni samochodowej, albowiem z przedłożonych w tym zakresie badań hałasu wynikało, że przekroczenie obowiązujących norm hałasu nie zachodzi. Starosta Jarociński nie miał zatem innej możliwości jak jedynie wydać postanowienie odmawiające wszczęcia postępowania administracyjnego w wymienionym przedmiocie.

W tym miejscu należy zauważyć, że stanowisko Starosty Jarocińskiego zostało podtrzymane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kaliszu Sygn. Akt SKO-4220a32/24 z dnia 28 listopada 2024 r. Natomiast skarżący pomimo prawidłowego pouczenia go o prawie złożenia skargi w tej sprawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego nie skorzystał z tej możliwości. Mając powyższe na uwadze nie uznaje się przedmiotowej skargi za zasadną.

4/ na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Kotlinie: w dniu 22 października 2025 r. do Starostwa Powiatowego w Jarocinie została przekazana według właściwości przez Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego skarga mieszkańca Powiatu Jarocińskiego na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Kotlinie, dotycząca rzekomych nieprawidłowości w Domu Pomocy Społecznej w Kotlinie tj. zatrudnienia na stanowisku konserwatora osoby skazanej prawomocnym wyrokiem sądu za molestowanie podopiecznej, która przebywała w tym domu opieki. Skarga została przekazana przez Starotę Jarocińskiego Przewodniczącemu Rady Powiatu Jarocińskiego według właściwości w dniu 27 października 2025 r.

Zgodnie z § 51 ust. 1 i 2 Statutu Powiatu Jarocińskiego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatruje wstępnie skargi przekazane jej przez Przewodniczącego Rady; uchwały Komisji dotyczące skarg Przewodniczący Komisji przekazuje Przewodniczącemu Rady.

Komisja, Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2025 r. po zapoznaniu się z treścią przedmiotowej skargi i stanowiskiem Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Kotlinie z dnia 3 listopada 2025 r. oraz wyjaśnieniami z dnia 17 listopada 2025 r. ustaliła, że w działaniu Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Kotlinie nie sposób dopatrzyć się nieprawidłowości opisanych w skardze.

Ustalono, że w dniu 7 października 2025 r. została rozwiązana umowa o pracę z konserwatorem, a przyczyną wypowiedzenia umowy było niewykonywanie obowiązków służbowych w czasie pracy, wykonywanie podczas pracy czynności niezgodnych z zakresem obowiązków wynikających z umowy o pracę, podejmowaniem w godzinach pracy zachowań całkowicie sprzecznych z interesem i dobrem zakładu pracy. Umowa wygasa z dniem 31 stycznia 2026 r.

Nie potwierdzono faktu skazania pracownika, o którym mowa w skardze, wyrokiem prawomocnym za przestępstwo molestowania podopiecznej DPS w Kotlinie.

Mając powyższe na uwadze nie uznaje się przedmiotowej skargi za zasadną.

5/ na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Jarocinie: w dniu 12 listopada 2025 r. do Starostwa Powiatowego w Jarocinie wpłynęła skarga mieszkańca Powiatu Jarocińskiego na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Jarocinie, w której wyraża niezadowolenie ze sposobu załatwienia jego sprawy.

Zgodnie z § 51 ust. 1 i 2 Statutu Powiatu Jarocińskiego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatruje wstępnie skargi przekazane jej przez Przewodniczącego Rady; uchwały Komisji dotyczące skarg Przewodniczący Komisji przekazuje Przewodniczącemu Rady.

Komisja, Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2025 r. po zapoznaniu się z treścią przedmiotowej skargi i wynikami podjętych czynności podjętych oraz ze stanowiskiem Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Jarocinie z dnia 17 listopada 2025 r. ustaliła, że podniesione w skardze okoliczności nie znajdują potwierdzenia w ustalonym stanie faktycznym. Jedyną przyczyną rozwiązania łączącej strony umowy zlecenia była sprzeczność cech sytuowanych po stronie zleceniobiorcy z wymaganymi procedurami przez Program Ministerstw Rodziny i Polityki Społecznej „Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością” – edycja 2025.

Zgodnie z pkt. 4 IV części Programu MRiPS „Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością” – edycja 2025, usługi asystencji osobistej nie może świadczyć osoba faktycznie zamieszkująca razem z uczestnikiem.

Mając powyższe na uwadze nie uznaje się przedmiotowej skargi za zasadną.

W okresie sprawozdawczym nie wpłynęły żadne wnioski czy petycje.

Przewodniczący Komisji

Łukasz Guzek

